

30
31
38
39
40
40
41
41
42

1701.

35. Skykies, Samuel: De fideicommissorum illustratione
Contributione et dispositione.
36. Skykies, Samuel: De probanda versione crediti.
37. Skykies, Samuel: De prohibitis testari.
- 38^{a-c} Thomae, Christianus: De morum cum jure scripto
concordantia. 3 Samml.
- 39^{a-c} Thomae, Christianus: De vera pietate juridica.
3 Samml.
- 40^{a-f} Thomae, Christianus: De pretio affectionis in res
fructiferas non caute. 1 Samml.
- 40^e Thomae, Christianus: De pretio affectionis in res
fructiferas non caute.
- 41^{a, b, c} Thomae, Christianus: De interpretatione bene-
ficiorum principis. 2 Samml.
- 41^e Thomae, Christianus: De interpretatione beneficiorum
principis Recurs 1749.
- 42^{a, b, c, d} Thomae, Christianus: De dominibus propriis et
liberis Germanorum. 1701. 1728.

43 ^{a-f} Thomarius, Christianus : De crimine megalae .

6 Buxf. 1701., 1722 & 1730

44 ^{a-d} Thomarius, Christianus : De culpa et heresibus hinc
= immo protestantia.

4

1701, 32^b

GEORGII ERNESTI STAHL,
D. ET PROF. PUBL. ORDIN. h. t. FACULT.
DECANI,
PROEPTICON INAUGURALE,
DE
ΑΠΟΣΤΑΣΕΟΣ
ET
ΑΠΟΣΤΕΜΑΤΟΣ
HIPPOCRATIS DIF-
FERENTIA.

GEORGIUS WERNER STAMM
PROMPTUORUM IN URBE
ALTIORUM
ALTIORUM
ALTIORUM
ALTIORUM
ALTIORUM
ALTIORUM

Ultra à Veteribus diligen-

tissime pervestigata, studiofissime pen-
sitata, & sapientissime denique deter-
minata, sequiorum temporum succes-
su, non in melius, sed in deterius saepe
numero intellecta atque devoluta esse,
minime difficile nobis foret multis va-

riisque argumentis atque demonstrationibus confirmare; si
id ex professo ita deducere ferret animus. In Medicina cer-
te nostra non raro hoc ita evenisse, declarant haud pauca;
quando praesertim loco circumspectae experientiae, & acce-
ptionis verborum juxta hujus ductum, potius è converso
nudis verborum interpretationibus intenti Commentatores,
rei ipsius minus exquisitam descriptionem, propterea maxi-
me assequuti sunt, quia è vi appellationis alium sibi conceptum
de eadem formaverant, cui inhaerentes, descriptiones reli-
querunt, quae in rerum natura formaliter ita nusquam occur-
rant, adeoque non nisi in opinione deinde consistunt. Imo
subest alterum, non paulo majus, incommodum, quod ipsius
verae rei descriptio, vera atque solida, interim veluti plane in-
tercipiatur, & dum falsa notitia nobis praefiguratur, verà pro-
fus defraudemur. Placet in praesenti aliquod hujus rei speci-
men considerare, in examine *Abscessionum* illarum, quarum
tam frequens apud *Hippocratem* occurrit mentio, sub diversis
illis appellationibus *ἄποσείρατος* & *ἄποσείρατος* $\text{\textcircled{D}}$. Loca *Hippo-*
cratis, tanto minus vero *Galenii*, & *Avicennae*, verbotenus huc
transcribere, non fert instituti nostri ratio. Suffecerit mon-
uisse, quod non ita paucis locis harum mentionem faciat,
tum *generalius*, ut *Abscessionum*, post *acutos* & *febriles* mor-
bos, fieri consuetarum: tum *Specialius*, *Abscessuum*, evacuatio-
num

num cum aliqua corruptione, nempe *suppuratione* aut *ulceratione*, in certis partibus corporis seorsim evenientium. De prioribus cum præcipua nobis sit consideratio, è re nostra fuerit monuisse, quod jam varii in Hippocratem Commentatores hanc rem ita fatis sollicitè tractaverint, inter quos non ultimo loco habendus *Foesius*, tam in Commentario suo ad libros *Epidemiorum*, quam etiam in *Oeconomia* sua. Notant videlicet, quod *Hippocrates* loquatur de *duplici* Abscessione seu *ἀπόσει*, altera κατ' ἐκκρίσιν, ἐκροήν, altera κατ' ἀπόθεσιν: priore, nempe *excretoria* Abscessione, intelligere magis nudas immediatas eruptiones, eo tamen successu atque eventu fientes, ut, cum univèrsus morbus, factis his excretionibus, vel sensibilibissime, vel penitus & absolute, cedat atque cesset, hac ipsa evacuatione præcipua materia & causa continens morbi, e partibus corporis *nobilioribus* per *ignobiliores*, ab *intimioribus* per *exterioribus* atque dissitas abscessisse & excessisse, manifestè agnosci possit: *Posteriore* vero genere, Abscessione per *separationem*, denotare materiæ talis, quæ morbum hætenus formaverat atque foverat, è *principalioribus* quidem partibus depulsionem, non tamen plenariam ex univèrso corpore *excussionem*, sed, sive ibi vires non sufficiant, sive materia ad excedendum minus sit disposita, sive via non sufficienter respondeant institutis, saltem ad ignobiliores paulo partes *semitionem*, ubi nihilominus obhærescendo, alteri ulteriori, licet seigniori, & si negotium feliciter cedat, minus fontico Pathemati, materiam & ansam præbeat. Jam negandum non est, quod non modo interpretes Hippocratis hoc postremum genus Abscessionis, uno ore accipiant pro talis materiæ tam notabili & copioso secessu atque transmissione ad dictas illas partes, dissitas aut ignobiliores, quæ tum ratione quantitatis materiæ, tum ratione univèrsæ intentionis, ad *excretionem* actua-

lem

lem adhuc destinata sit atque spectet, & cum aliqua successiva corruptione, in verum tale evacuationis genus tendat atque vergat, quod strictissimo nomine *Apostematis* vulgo denotari semper solebat: Ut nimirum materia copiosius ad talem partem collecta, eidem ut nusquam retrocedere possit, impaeta, & ex propria etiam sua indole corruptioni valde idonea, hac ratione in *purulentam* aut *saniosam* corruptionem ruat atque vergat, & sub hac corrupta forma denique perumpendo, tandem ita e toto corpore exoneretur. Cum vero ab ipsa experientia didicerint, fieri non sane raro, praesertim in *calidioribus* climatibus, ejusmodi Apostases, quae etiam multis manifestis, & gravibus saepe, incommodis sese exerant, nullo tamen subsequente talis *corruptionis* eventu: permoti sunt hinc ad supponendum, quod Apostematum talium alia quidem sint *calida*, materiam nempe magis mobilem & mutabilem continentia: alia *frigida*, crassam, tenacem, segnem materiam foventia, quae non nisi tardissime, imo vero plane non, ad verum Abscessum & evacuationem perveniant. *Loca* Abscessionum harum nominat *Hippocrates*, priorum quidem varia, praecipue tamen vel *carnosiora*, vel *glandulosa salivaria*, & ibi quidem specialissime, *Parotides*: *Posteriorum* vero specialissime veluti, *Articulos*. Quod priores attinet, non sane ita difficiles sumus, ut vel ipsi, vel experientiae dubium hic moveamus. Illud vero dissimulare neque possumus, neque volumus, quod in nostra quidem Praxi, & reliquis circa communem praxin observationibus, revera hujus generis *ἀπόστασις*, in nostris Climatibus rariores adhuc sint, quam posterioris generis, quibus nempe post acutos morbos, sub variis Empyriis & Typorum obturbationibus, ipsorum quoque aegrotorum malo regimine, non ita raro pathemata in *articulationibus* posthac eveniunt, modo mox, modo temporis denique successu valde molesta, imo,

nisi maturè rectè ipsis consulatur, in posterum longè pertinacissima, imo subinde insuperabilia. Quamlibet autem hoc Pathematis genus, interdum, imo vero plerumque, non tamen perpetuo & infallibiliter, cum conspicuo *Tumore* partem invadat: aliquando etiam, licet rarissime, post longum tempus in aliquam *corruptionem* Apostematodem aut *ulcerosam* abeat; revera tamen in hodiernum usque diem nondum doceri potest, quod vel ipsa prima illa *intumescencia*, à nuda *materia* ita secedente, & non potius *consequenter*, propter *dolorem* ibi concitatum, tensivum, vibrativum, formetur atque colligatur: vel ipsæ illæ tandem emergentes ulcerationes, *directè* à *materia* illius sepositæ maturatione & essentiali veluti corruptione, quam propterea *coctionem* Veteres appellare siveverunt, prognatæ sint: & non potius a magis accidentalibus, *consecutivis*, congestionibus, appullis humoribus, imo vero *medicationum* inconvenientium administrationibus. Certè illud attendentibus satis dilucescere posse confido, quod *κροτάσεων* harum *sensibilissima*, quam gravissimis doloribus artuum, patientem infestantes, manifestò *materia* ejusmodi fere minimum pro fundamento habere videantur, dum, sibi relictæ, communiter vix ullam influxus talis *materia* notam offerunt, aut illam *corruptionem* ulcerosam subeunt.

Illud vero notatu dignissimum est, quod non ita raro, ut forte minus periti sibi imaginari solent, sed satis certe crebro, occurrant patientes, qui, passionum talium *articularium* cruciatibus laborantes, communiter pro nudè *Arthriticis*, *Gonagricis*, *Podagricis*, habentur, qui altius examinato sui statu, malum suum ab hujus generis non ulcerosâ, sed *spastica* *κροτάσει* sentire deprehendunt. Sane vero si rem paulo circumspicius examinemus, *κροτάσεων* nostrarum cœtus lateat hodie communiter sub tribu *Rheumatismi*; ita ad minimum

num, ut *Rheumatismi* nomen tunc magis induat, quando, *re-*
petitis exacerbationibus insultando, patientes graviter exer-
cent: Quamvis prima ejus nativitas à dicta hætenus *ἀπόσσει*
originem duxerit, imo ab eadem actu pendeat, nisi mavis,
quæ nobis probabilissima videtur sententia, unum idemque
existant.

Placuit discursum hunc præmittere Disputationi Inaugu-
rali, quam proximis diebus habiturus est

ANDREAS KOELICHEN, LIGNITIO SILESIUS,

MEDICINÆ CANDIDATUS DIGNISSIMUS.

DE *cujus* honesto ortu, studiisque huc usque solerter tra-
ctatis, ut etiam publice constet; Natus est ille ex ho-
nesto conjugio an. 1670. die 8. April. Patre Pl. Reverendo DN.
FLORIANO KOELICHEN, tunc temporis Pastore in Seif-
fersdorff, Ducatus in Silesia Lignicensis; Posthac vero Pa-
store Civitatis Haynoviensis, in eodem Ducatu, & Presby-
terii ejusdem diœceseos Seniore: Matre, Virtutibus sui sexus
ornatissima fœmina, ROSINA PAULINA, DN. DAVIDIS
PAULI, Prætoris quondam in Urbe Lubena, & MARIÆ
SCHULZÆ filia. Ab his optimis Parentibus non solum in-
de à cunis Christianæ fidei atque pietati innutritus est Noster,
sed etiam studiis & bonis literis destinatus: Quarum quidem
prima fundamenta hausit ex informatione domestica ipsius
venerabilis sui Parentis, deinde verò in scholam Lubenen-
sem transmissus, in qua duos annos confecit. Transiit in-
de in Inclytam Vratislaviam anno 1692. ubi Celeberrimi
Gymnasii Magdalenæi Clarissimorum Professorum fidelissi-
morum institutioni commissus, sub Celeberr. DN. CHRI-
STIANO GRYPHIO, Rectore, DN. GOTOFREDO
KÜPFENDERO, ConRectore, & DN. SIMONE TITIO,
per ipsum quinquennium laudabiles in studiis progressus fe-
cit.

cit. Unde altioribus disciplinis satis preparatus, tandem ao. 1697. post Festum Pentecostes Celeberrimam Wittebergen-
sium Academiam adiit, & studium, quod a puero ipsi præ
aliis placuerat, Medicum amplexus, summo cum studio at-
que animi intentione gnauiter profecutus est, sub informa-
tione imprimis atque manu ductione Excell. DN. CHRIS-
TIANI VATERI, Medicinæ Doctõris & P. P. famigera-
tissimi. Cujus etiam domum habitavit, & mensæ ejusdem
convictor fuit, non neglectis interim etiam Excell. DN. D.
BERGERI, & DN. D. SPERLINGII Collegiis. Disputa-
tionem quoque de ORGANIS GENERATIONIS sub lau-
dati DN. D. VATERI Præsidio publicè defendit: Tribus
etiam publicis Anatomiiis interfuit: Sectiones vero & inspe-
ctiones judiciales in & extra Urbem undecies aspexit. Ac-
cessit tandem nostram Academiam, ubi jura atque privile-
gia in Arte summa petere atque impetrare secum constituit.
Professus nomen suum inter Candidatos, subiit alacriter con-
sveta examina, in quibus profectus suos in arte tales exhibuit
atque nobis probavit, ut jure meritoque aditus ipsi liber pan-
deretur ad capiendâ laboris Doctissimi Brabea: Superest ulti-
mum publicum eruditionis specimen, Disputatio solennis,
qua APOSTEMATIS ET FUR UNCULI indolem ex-
planare suscepit. Habebitur illa sub meo, ut hoc tempore De-
ciani, Præsidio, proximo VI. Aprilis. Quem Actum solen-
nem ut Illustrissimi, Illustres Magnifici, maxime Reverendi,
Excellentissimi, Academix nostræ Fautores, Senatores, Ho-
spitesque & Cives, honorifica & beneuola sua præsentia splen-
didiorum reddere dignentur, est quod officiosissimè & hu-
manissimè rogo, peto, contendo. P. P. Sub

Sigillo Facultatis d. II. Aprilis
MDCCl.

(L. S.)

Halle, Diss.) 1701 S/7I

ULB Halle

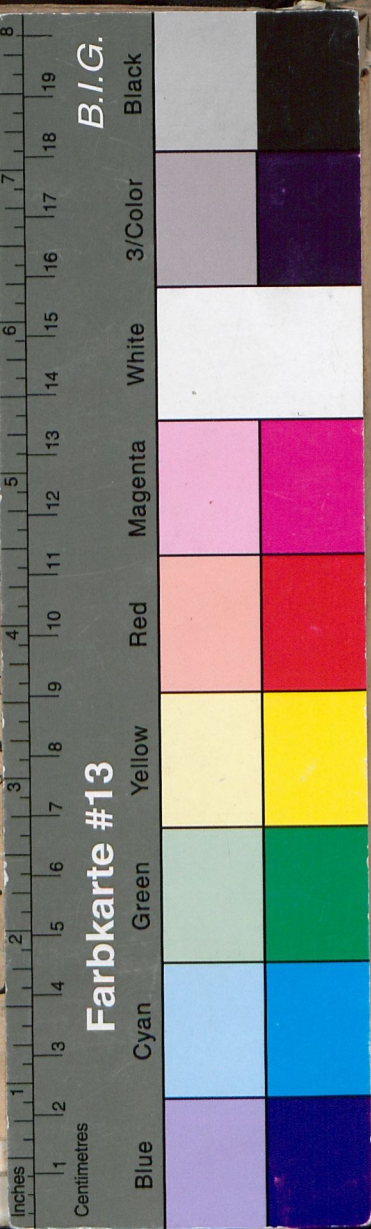
001 836 390

3

56.

B.I.G.

Farbkarte #13

4

1701, 32^b

GEORGII ERNESTI STAHL,
D. ET PROF. PUBL. ORDIN. h. t. FACULT.
DECANI,
PROEPTICON INAUGURALE,
DE
ΑΠΟΣΤΑΣΕΟΣ
ET
ΑΠΟΣΤΕΜΑΤΟΣ
HIPPOCRATIS DIF-
FERENTIA.

